

OE1996.B-3028-90
MAD1996.125

En kommune anset som erstatningsansvarlig for afholdte udgifter til oprensning efter et ulovlig påbud.

1.1.4 Forurenet jord - 2.3.1 Prøvelse m.v. - 4.1.4 Særligt om myndigheders erstatningsansvar

En kommune havde meddelt påbud til en køber om oprensning af en jordforurening på en ejendom efter miljøbeskyttelseslovens § 11. Påbudet blev stadfæstet af Miljøstyrelsen, der dog stillede dette til sælgeren af ejendommen. Sælgeren efterkom påbudet, men rejste krav om erstatning over for kommunen for udgifterne til oprensningen. Landsretten lagde til grund, at forureningen af ejendommen ikke var sket i sælgers ejertid, og at sælgeren hverken kendte eller burde kende olieforureningernes omfang, samt at en del af forureningen stammede fra en naboejendom. Landsretten tilkendegav herefter, at påbudet ikke havde haft fornøden hjemmel. Kommunen havde dog ikke pådraget sig noget ansvar for den del af oprensningen, der var foregået før udstedelsen af påbudet. Der var ikke i forholdene ved byggetilladelsens udstedelse (disse forhold er ikke beskrevet i tilkendegivelsen) grundlag for at anse kommunen ansvarsfri for udstedelsen af påbudet. Der var heller ikke grundlag for at fastslå, at sælgeren i henhold til skødet var forpligtet til at fjerne forureningen uden påbud fra kommunen. Herefter tilkendegav landsretten, at kommunen - med visse nedsættelser af erstatningskravet - var erstatningspligtig for et beløb på 1,2 mio. kr.

Tilkendegivelse af 9. februar 1996, 16. afd., sag nr. B-3028-90

PSE 2412 A/S og Erik Linde
mod

Glostrup Kommune, adciteret Vandkvalitetsinstituttet

Østre Landsrets tilkendegivelse

(Aamand, Lyngesen og Morten Larsen (kst.))

Der fremlagdes skrivelse af 24. januar 1996 fra advokat Carsten Conrad, der anmoder om, at der afsiges dom i sagen.

Retsformanden bemærkede, at rettens medlemmer er enige om resultatet i sagen på grundlag af følgende tilkendegivelse, der i det væsentlige svarer til præmisserne i en eventuel dom:

I overensstemmelse med det af skønsmanden erklærede lægges det ved sagens afgørelse til grund, at olieforureningen på den centrale del af Ørnebjergvej 3-5 skyldes udsivning eller spild fra indretninger på denne grund, dog at forureningen i den del af det centrale område, der er beliggende umiddelbart op til skellet til Ørnebjergvej 1, hidrører fra sidstnævnte ejendom.

Endvidere lægges det til grund, at hele olieforureningen i den sydvestlige del af Ørnebjergvej 3-5 langs skellet til Ørnebjergvej 1 hidrører fra sidstnævnte ejendom.

Der er ikke grundlag for at antage, at nogen del af forureningen, hidrørende fra udsivning eller spild fra indretninger Ørnebjergvej 3-5, er sket i sagsøgernes ejertid.

Der er heller ikke grundlag for at antage, at sagsøgerne har været bekendt med olieforureningens omfang, ligesom de foreliggende oplysninger om tidligere jordarbejder på ejendommen ikke giver grundlag for at fastslå, at sagsøgerne burde have været bekendt hermed.

Den del af olieforureningen, der blev bortfjernet i sommeren 1989, blev bortgravet uden pålæg fra sagsøgte. Herefter har sagsøgte ikke pådraget sig noget ansvar for de med bortfjernelsen påløbne udgifter,

og det kan ikke medføre andet resultat, at en ansat hos sagsøgte var til stede i forbindelse med arbejdets udførelse. Som følge af det anførte frifindes sagsøgte for denne del (påstand 2) af sagsøgernes påstand.

For så vidt angår bortfjernelsen af den øvrige olieforurenet jord er arbejdet hermed udført i henhold til sagsøgtes påbud af 14. november 1989. Påbudet har ikke haft fornøden hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 11.

Der er ikke i forholdene ved byggetilladelsens udstedelse grundlag for at anse sagsøgte ansvarsfri for udstedelsen af det uhjemlede pålæg.

Der er ikke under denne sag grundlag for at fastslå, at sagsøgernes forpligtelser i henhold til § 9 i skødet over for grundkøberne var således, at sagsøgerne også uden pålægget måtte bortfjerne den olieforurenet jord.

Af sagens omstændigheder fremgår det, at pålægget reelt var rettet til sagsøgerne som tidligere ejere af grunden, hvilket bekræftes af indholdet af Miljøstyrelsens stadfæstelsesskrivelse af 5. juli 1991. Ved afgørelsen af spørgsmålet om sagsøgtes ansvar for det uhjemlede påbud er det derfor uden betydning, at pålægget af 14. november 1989 var adresseret til grundkøbernes advokat.

Sagsøgernes opgørelse af deres tab findes at kunne lægges til grund ved sagens afgørelse, dog at udgifter vedrørende opblødt jord ikke findes at være en sådan følge af arbejdet med fjernelse af olieforurenet jord, at disse beløb kan kræves erstattet.

Herefter udgår bilag 17 k, bilag 17 m, et beløb på 174.660 kr. vedrørende opgørelsen af 31. maj 1990 fra Fa. August Teytaud samt en del af bilag 17 q, der må antages at vedrøre udgifter til Hedeselskabets undersøgelse af jordens egnethed til anvendelse i støjvold. Endvidere udgår 3.255 kr. i bilag 17 t.

Med disse reduktioner tages sagsøgernes påstand 1 til følge for så vidt angår et beløb på afrundet 1.200.000 kr.

Beløbet forrentes i overensstemmelse med parternes samstemmende opfattelse, således at 1.140.532,50 kr. forrentes med sædvanlig procesrente fra den 4. december 1990 og 10.330 kr. fra den 14. maj 1991 samt 49.137,50 kr. fra den 25. februar 1992.

Sagsøgerne har oplyst at have haft udgifter under sagen på ca. 84.000 kr., ligesom sagsøgerne har betalt ca. 25.000 kr. i anledning af det afholdte syn og skøn. Sagsøgte findes herefter at burde godtgøre sagsøgerne sagens omkostninger med ialt 115.000 kr.

Efter landsrettens afgørelse vedrørende grundlaget for sagsøgtes erstatningsansvar i sagen kan ingen del af sagsøgtes påstand over for adciterede tages til følge, og adciterede vil som følge heraf være at frifinde.

I sagsomkostninger betaler sagsøgte 60.000 kr. til adciterede.

Sagen udsættes herefter til den 12. marts 1996, kl. 9.30, på parternes stillingtagen til tilkendegivelsen og således, at parterne i tilfælde af forligsmæssig afgørelse overlader det til landsretten at træffe afgørelse vedrørende sagens omkostninger, hvilket vil ske i overensstemmelse med det foran anførte.